

Nattergalen og Pigerne, af Lystspillet. Huusfred.

Andante.

Den Nat-ter-gal syn-ger i Mid-nat-tens Stund om El-skov og Fri-hed og Glæ-der, og

14.

hen-rykt til lyt-ter op-mærk-som-me lund, hvor sødt den for-tryl-len-de quæ-der, men sne-bi-ge

Fæn-ger ej ag-ter der paa-hans Hu staer kun til den at fan-ge og faae. O, tænk paa den Nat-ter-gal, Pi-

ger! O, tænk paa den Nat-ter-gal, Pi-ger!

Den Nattergal synger i Midnattens Stund
Om Elskov og Frihed og Glæder,
Og henrykt tillytter opmærksomme Lund,
Hvor sødt den fortrællende quæder,
Men snedige Fænger ej agter derpaa —
Hans Hu staer kun til den at fange og faae.
O, tænk paa den Nattergal, Piger!

Saa sætter han Enarer og Fælder for den,
Ufskyldigheden mistænker selden;
Forelskt af hans lokken den slagger derhen,
Og snævt han har den i Fælden;
Nu iler han Stadstroer hjem med sin Fangst;
Men ak! og den Urve forstummer af Ungst:
O, tænk paa den Nattergal, Piger!

Saa sætter han den i forgyldene Vuur,
I Tanke den for ham skal quæde;
Men Fængsel og Tvang er imod dens Natte,
Dens Sang er forbi — og dens Glæde.
O Piger! den Nattergal ligne og vi,
Vi trolle og fryde kun, naar vi er fri!
O, tænk paa den Nattergal, Piger.

Du Puy.